

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๕๖๖๖ โทรศัพท์โทรสาร ๐-๒๖๕๕-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที ๒๒ เดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๕๔ หน้า

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้
<http://news.swu.ac.th/newsclips/>

สายป่านเรียนสนุกกับสิ่งที่ใช่และชอบ

เป็นอีกหนึ่งนักแสดงวัยใสที่ข่าวคราวของเธอมักได้รับการจับตามองและถูกพูดถึง สำหรับ **“สายป่าน อภิญา สกุลเจริญสุข”** ไม่ว่าจะเป็นด้านผลงานสร้างชื่อทั้งภาพยนตร์ ละคร พิธีกร มิวสิควีดีโอ โฆษณา หรือโดยเฉพาะกับเรื่องราวส่วนตัว ด้วยบุคลิกที่อธิบายตัวตนของเธอไว้ค่อนข้างชัดเจน หลายคนจึงอาจรู้จักและมองตัวตน **“สายป่าน”** จากข่าวเป็นหลัก

แต่ยังมีอีกด้านหนึ่งที่หลายคนอาจยังไม่รู้เกี่ยวกับสาวน้อยดวงตากกลมโตคนนี้ ซึ่งเธอพร้อมแล้วที่จะเปิดชีวิต นักศึกษาให้ได้รู้จักกันบ้าง หลายแง่มุมทำให้รู้ว่าแท้จริงแล้วตัวตนของ “สายป่าน” น่าสนใจกว่าที่เห็นตาม ข่าวนั้นหน้าหนังสือพิมพ์เท่านั้น

“ตอนนี้ป่านกำลังจะขึ้นชั้นปีที่ 2 ค่ะ ที่วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม สาขาภาพยนตร์ เอกการแสดง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรียกได้ว่าเป็นสิ่งที่ป่านรู้สึกว่าจะไปก่อนจะเรียนอีก เพราะตรงกับสายงาน คือ ตอนแรกไม่รู้ว่าตัวเองชอบอะไร อยากเรียนอะไร แต่พอได้มาทำงานแล้วรู้สึกว่าจะงานด้านการแสดง หรือ ภาพยนตร์ มันดูมีเสน่ห์สำหรับเรา แล้วจะช่วยในเรื่องของการทำงาน ก็เลยคิดว่าสิ่งนี้แหละที่น่าจะเหมาะกับเราที่สุดแล้ว” สายป่าน เริ่มต้นบทสนทนาด้วยการแนะนำชีวิตวัยเรียนในรั้ว มศว

เมื่อเจอสิ่งที่ใช่ และมีใจที่ชอบ ถึงจะเรียนหนัก แต่สายป่านบอกว่า ทุก ๆ วันผ่านไปด้วยความสนุก เพราะไม่ว่าจะหยิบจับอุปกรณ์ หรือเรียนวิชาอะไรก็มีความสุขตลอดเวลา

“ปีที่ผ่านมามีป่านเรียนหนักมาก ต้องบอกว่า ตอนอยู่ ม.ต้น ป่านค่อนข้างเป็นเด็กหัวดีแต่ขี้เกียจ ช่วง ม.ปลาย ก็จะมีความสุขกับการทำงานมากกว่า พอเข้ามาวิทยาลัยเลยรู้สึกเหมือนเราเรียนหนักจัง แต่คือจริง ๆ แล้วเรียนปกติ ที่เรียนหนักเพราะไฟกำลังเรื่องเรียนมากขึ้น (หัวเราะ) เข้าห้องเรียนให้ครบ ป่านเรียน 5 วันจันทร์-ศุกร์ ซึ่งตารางเรียนจะไม่ตรงกัน บางวันเลิกเช้า บางวันเลิกบ่าย ก็จะจัดตารางให้มันเอื้อต่อการทำงานด้วย อย่างวิชาที่ขาดได้ 3 ครั้ง ถ้าวันนั้นไม่มีสอบ ก็จะขอลาอาจารย์ แล้วก็ให้เพื่อนช่วยเลคเชอร์ เพื่อมาอ่านเอง” นางเอกสาว พูดด้วยน้ำเสียงเปี่ยมสุข ถึงจะบอกว่าเรียนหนัก

ทุกวันนี้ สายป่านบอกว่า โชคดีที่ผู้คนแวดล้อมยินดีช่วยเหลือ และเป็นທີ່ปรึกษา ส่งผลให้เรียนได้อย่างสบายใจ และราบรื่น

“ป่านโชคดีที่มีคุณแม่คอยช่วยจัดการเรื่องนี้ มีพี่ ๆ ที่ยินดีคอยให้คำแนะนำ มีอาจารย์ที่ดี มีเพื่อนที่ดีหมดเลย คือ เรื่องเวลาเรียน ป่านไม่ค่อยซีเรียส เพราะจะมีคุณแม่ และพี่คอยคุยกับอาจารย์ว่า ของน้องโคม่าหรือยัง ขึ้นไหนแล้ว (หัวเราะ) ตัวป่านเองก็จะทำงาน และเรียนตามเวลา อย่างวันนี้รู้ว่าต้องไปเรียนเช้า บ่ายลาอาจารย์มาทำงาน ก็เป็นอย่างนั้น ไม่ได้เกรง ไม่ได้งัวเงีอะไรเท่าไร เพราะรู้สึกว่าจะตัวเองโตมากขึ้นแล้ว”

การที่ต้องเรียน และทำงานไปด้วย ส่งผลให้ต้องเจอกับอุปสรรคอยู่ตลอดเวลา ความเอาใจใส่ และพยายามเท่านั้น ที่สายป่านใช้เป็นหลักปฏิบัติให้ทั้ง 2 สิ่งลุล่วง ส่งผลให้การเรียนเรียกว่าเข้าขั้นดี แต่ตัวเธอกลับ

บอกว่า “ยังไม่พอใจ”

“อุปสรรคของปานคงเป็นเรื่องเวลาเข้าเรียนไม่ค่อยพอ เมื่อใกล้จะสอบ คือการที่เราต้องอ่านเลคเชอร์ ซึ่งไม่ได้ทำให้รู้ทุกอย่างเหมือนกับเราเข้าห้องเรียนจริง ๆ ดังนั้น จึงต้องขอสไลด์เพื่อน ขอปริ้นต์เพื่อนเพิ่ม หรือไปคุยกับกลุ่มรุ่นพี่ สมมติว่าวันนี้กลุ่ม 2 ปริ้นต์ แล้วปานไม่ได้ไป พอใกล้จะสอบปานก็ต้องไปขอจากกลุ่ม 2 เกี่ยวกับรายละเอียดทั้งหมด ซึ่งเวลาที่เขาปริ้นต์เขาจะวิเคราะห์มาให้แล้ว เมื่อ ณ ตอนนั้นเราไม่ได้อยู่ในห้อง เราต้องไปเอาข้อมูลทั้งหมดที่เขาปริ้นมาให้ เพื่อที่จะวิเคราะห์เอง ซึ่งมันก็จะเยอะกว่าคนอื่น ๆ ช่วงใกล้สอบจึงค่อนข้างเครียดค่ะ”

มาถึงตรงนี้ทั้งสี่หน้า และแววตาของสาวน้อยคนนี้ บ่งบอกให้รู้ว่าเธอเรียนด้วยใจรัก และชอบในสิ่งที่เลือกเรียนจริงๆ สายปานเล่าถึงบรรยากาศการเรียนให้ฟังด้วยน้ำเสียงเสนาภาภูมิใจว่า สาขานี้เป็นการศึกษาที่น่าสนใจมาก ปานเริ่มเรียนตั้งแต่เรื่องของประวัติศาสตร์ทุกอย่าง ทั้งโลก เช่น ความแตกต่างระหว่างทวีปหนึ่งแต่ละแคว้นแตกต่างกันอย่างไร ความเป็นเยอรมันกับอิตาลีมันต่างกันอย่างไร อิตาลีกับฝรั่งเศสมันต่างกันอย่างไร แล้วภาษาอังกฤษเป็นอย่างไร แล้วมันจะมีประเทศแปลก ๆ มุมมองแปลก องค์กรประกอบนี้ผู้กำกับต้องการสื่ออะไร

“ปานเรียนสนุก ได้คิดตลอดเวลา แล้วจะมีปริ้นต์ซึ่งเป็นมุมมองของเพื่อนที่จับกลุ่มกัน แล้วไปศึกษาเรื่องนี้มาโดยเฉพาะ ผ่านการวิเคราะห์มาแล้ว 2-3 เดือน อยู่กับงานชิ้นนี้จริง ๆ แล้วมาปริ้นต์ใจความสำคัญให้เราฟัง มันเหนื่อยตรงแบบว่าวันหนึ่งต้องดูหนังประมาณ 4 เรื่อง เพื่อหาความแตกต่าง ความเหมือน หว่าบางทีมันมีเรื่องของชาวด์ ลี ภาพ แต่มันสนุกมาก เพื่อนมานอนบ้านกัน ดูหนังกัน 4 เรื่อง ประมาณ 6 คน อยู่ในห้องปาน แล้วมีคอมพิวเตอร์คนละเครื่อง ใส่หูฟัง นั่งดู และนั่งจดอยู่อย่างนี้ แล้วมาคุยกันว่าเป็นอย่างไร แจกกันทำไมมันถึงเป็นสี่นี้ เป็นต้น ปานว่าจบออกมามันน่าจะมีคุณภาพมาก และได้อะไรเยอะ (ยิ้ม)”

ด้วยวัย และหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบหลายด้าน ความรู้สึกที่อึดใจเกิดขึ้นเป็นเรื่องธรรมดา แต่สายปานก็ยิ้มและบอกว่ายังไงเธอก็สู้ไม่ถอย

“ปานจะคุยกับเพื่อนเยอะมาก ปานเป็นคนคิดเยอะ พยายามที่จะอธิบาย ปานเป็นคนมีเพื่อนเยอะ และหลายกลุ่ม เพื่อนคนไหนเราคุยเรื่องลั่นลาได้ เพื่อนคนไหนคุยเรื่องชอบปิ้ง เพื่อนคนไหนคุยเรื่องปัญหาหัวใจ เพื่อนคนไหนคุยเรื่องปัญหาการเรียน เพื่อนคนไหนคุยเรื่องปัญหาการทำงาน เวลาปานมีปัญหาอะไรปานจะเลือกคุย ปานเคย

ท่อนะ เคยรู้สึกว่าการกระทำไม่อายุ 19 เพื่อนไปเที่ยวเล่น ทำไมต้องมาทำงาน และเรียนหนังสือเยอะกว่าคนอื่น

แต่ว่าทุกครั้งก็พยายามมองว่า ที่จริงมันก็เป็นเรื่องที่ดีนะ เพราะเพื่อนก็ไม่มีโอกาสได้ทำ 2 อย่างในเวลาเดียวกัน คือปานจะแยกไว้เลยว่า การเรียนเป็นสิ่งที่เด็กทุกคนต้องทำ แต่การทำงานมันเป็นสิ่งที่ปานรัก ดังนั้น การที่ปานได้ทำสิ่งที่ปานต้องทำ และสิ่งที่ปานรักควบคู่ไปด้วยกัน ปานถือว่าเป็นโชคดีของปาน **รู้สึก ว่าดีจัง”**

เมื่อถามถึงความพอใจกับหน้าที่ที่ผ่านมา สายปานบอกว่า ปานอยู่กับปัจจุบัน **ปานไม่สนใจอดีต ปานไม่สนใจอนาคต ส่วนมากปานอยู่กับปัจจุบัน ถ้าวันนี้ปานรู้ว่าปานไม่ดี ปานก็ค่อยแก้ไข** แล้วปานจะไม่เสียใจว่าอดีตปานเคยทำอะไรไม่ดี คืออยู่กับปัจจุบันให้มากที่สุด ไม่พยายามเพื่อ เพราะมันจะกดดัน แล้วทำให้เรารู้สึกว่าเมื่อทำมันไม่ดีแล้วจะผิดหวัง บางคนการผิดหวังอาจจะเป็นแรงกระตุ้น เป็นแรงขับเคลื่อน แต่บางคนพอผิดหวังมันทำให้ชีวิตทุกอย่างแย่ลง

สำหรับวัยใสที่ต้องเรียน และทำงานไปด้วย สายปานก็ฝากกำลังใจมาว่า **ไม่ต้องท้อละ** แล้วให้กำลังใจกับตัวเองว่ารู้สึกว่าเป็นคนโชคดีขนาดนี้ เพราะเราได้มีโอกาสหาเงิน ได้มีโอกาสแบ่งเบารภาระของคุณพ่อคุณแม่ แล้วอายุเท่าไร **18-19** คือคนบางคนมีความฝัน แต่ไม่มีเงินที่จะทำให้ฝันนั้นเป็นจริง

คนบางคนมีเงินเยอะแยะเต็มไปหมด แต่ยังไม่รู้เลยตัวเองฝันอยากเป็นอะไร ดังนั้น **คนที่เรียนไปด้วยทำงานไปด้วยปานถือว่าเป็นคนที่มีความฝัน ทะเยอทะยาน รู้ว่าตัวเองต้องการอะไร** ต้องการเงินเพื่อจะมาให้ตัวเองดีขึ้น หรือแบ่งเบารภาระพ่อแม่ เป็นคนที่ความจริงกับความฝันใกล้เคียงกัน **ปานคิดว่าเป็นคนที่น่านับถือ** นายกย่องด้วยซ้ำไป

และนี่คืออีกแง่มุมของ “สายปาน” ในบทบาทของนักศึกษาที่เรียกได้ว่า น่าสนใจ น่าจับตามองไม่แพ้ผลงาน.

ทีมเดลินิวส์ออนไลน์

